

14.8.2018

EOAK/3967/2017

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Pasi Pölönen

Esittelijä: Tarkastaja Reima Laakso

TURUN VANKILAN VASTAANOTTO-OSASTON TOIMINTA

1 KANTELU

Kantelija arvosteli Turun vankilan vastaanotto-osaston eli narikan menettelyä useassa asiassa. Erityisesti kirjeessä arvosteltiin muun muassa vangeille saapuvien ja varastossa olevien vaatteiden haltuun saamisen viiveitä ja mahdollisuutta niiden vaihtamiseen eri vuodenaikoina. Niin ikään kantelija arvosteli vankien sähkölaitteiden tarkastustoiminnan hitautta ja siitä veloitettavien tarkastusmaksujen kalleutta suhteessa vankien tuloihin sekä haltuun annettavan omaisuuden määrää sekä sen rajoittamisen perusteita ns. palokuorman perusteella. Kantelija arvosteli myös vastaanotto-osaston henkilökunnan käytöstä työkeäksi ja ylimieliseksi. Kirjeen mukaan asiallisiinkaan kysymyksiin ei saa vastausta eikä asiointilomakkeella tehtyihin tiedusteluihin vastata lainkaan. Kantelija toivoi vankien perustuslaillisten oikeuksien rikkomiseen puututtavan ja Turun vankilan vastaanotto-osastolle selkeät pelisäännöt.

2 SELVITYS

Kantelun johdosta hankittiin selvitys ja lausunto:

- Länsi-Suomen rikosseuraamusalueen aluekeskuksen lausunto
- Turun vankilan selvitys

Käytettävissäni ovat olleet myös seuraavat asiakirjat:

- Länsi-Suomen rikosseuraamusalueen aluekeskus oli edellä mainitussa lausunnossaan pyytänyt Turun vankilaa selvittämään tammikuun loppuun 2018 mennessä, mihin toimenpiteisiin Turun vankila on ryhtynyt vastaanotto-osaston toiminnan järjestämiseksi. Aluekeskus lähetti oikeusasiamiehen kansliaan tiedoksi Turun vankilan aluekeskukselle antamansa selvityksen ja aluekeskuksen toimet vastaanotto-osaston toiminnan kehittämiseksi.

3 RATKAISU

Selvityspyynnössä todettiin, että Turun vankilan narikan eli vastaanotto-osaston toimintaa oli arvosteltu aiemminkin vankien kanteluissa tiedusteluihin vastaamisen, narikkaan asioimaan pääsemisen ja henkilökunnan käytöksen osalta. Turun vankilan ohella myös muiden suljettujen laitosten vastaanotto-osastojen ruuhkaisuus on näkynyt muun muassa Riihimäen ja Mikkelin vankilan kohdalla vankien kanteluissa. Näissä kanteluissa esitettyjen odotusaikojen ja niissä kerrotun henkilökunnan käytöksen osalta Turun vankilan narikan on voitu havaita keräävän poikkeuksellisen paljon vankien moitteita.

Nyt käsillä olevassa kantelussa esitettyä arvostelua henkilökunnan käytöksestä ja epäasiallisesta menettelystä voidaan pitää yleisellä tasolla esitettynä. Selvityspyynnössä todettiin, että kantelussa esitettyjen ja yksilöityjen aihekohtaisten menettelytapojen perusteita ja syitä oli kuitenkin syytä selvittää.

Selvityksessä ja lausunnossa pyydettiin kiinnittämään huomiota erityisesti vaatteiden haltuun saamiseen ja vaihtamiseen eri vuodenaikoina, tarkastustoimintaan ja haltuun annettavan omaisuuden määrään sekä sen rajoittamisen perusteisiin nk. palokuorman perusteella.

3.1 Oikeusohjeita

Hyvän hallinnon perusteet ilmenevät hallintolain 2 luvusta. Tämän luvun 8 §:n mukaan viranomaisen on toimivaltansa rajoissa annettava asiakkailleen tarpeen mukaan hallintoasian hoitamiseen liittyvää neuvontaa sekä vastattava asiointia koskeviin kysymyksiin ja tiedusteluihin.

Vankien kohtelusta säädetään vankeuslain 1 luvun 5 §:ssä. Pykälän 1 momentin mukaan vankeja on kohdeltava oikeudenmukaisesti ja heidän ihmisarvoaan kunnioittaen.

Vankien vaatetuksesta säädetään vankeuslain 7 luvun 2 §:ssä.

Vangin omaisuudesta säädetään vankeuslain 9 luvussa. Vankeuslain 20 luvun 1 §:n 1 momentin 9 kohdan mukaan vanki voi hakea oikaisua tai valittaa Rikosseuraamuslaitoksen päätöksestä 9 luvun 1 §:ssä tarkoitetusta omaisuuden hallussapidon epäämisestä. Aluekeskuksen oikaisuvaatimukseen antamasta päätöksestä voi vankeuslain 20 luvun 4 §:n nojalla valittaa hallinto-oikeuteen. Luvun 6 §:n mukaan hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

3.2 Turun vankilan selvitys

Turun vankilasta selvityksen antoivat Turun vankilan johtaja ja vastaanotto-osaston rikosseuraamusesimies (jälj. rse).

Rse totesi selvityksessään, että käytännössä se, että vanki viikoittain kävisi vaihtamassa siviilitavaroitaan vastaanotto-osastolla, ei ole mahdollista. Turun vankila on suunniteltu 250 vangille mutta siellä on noin 300 vankia. Vastaanotto-osastolla hoidetaan ensisijaisesti vapautuvat ja siirtyvät vangit, sitten uudet vangit ja sellaiset vankilaan tulevat vangit, joilla ei ole lainkaan omaisuutta ja viimeiseksi vangit, joiden omaisuutta vaihdetaan. Uusien vankien omaisuus pyritään tarkastamaan vuorokauden sisällä vangin saapumisesta vankilaan.

Rse totesi selvityksessään, Turun vankilan poikkeavan useista muista suljetuista vankiloista siten, että vankilaan tulee tutkintavankeja, itse ilmoittautuneita vankeja, avolaitokseen sijoitettavia vankeja, sijoiteltavia vankeja ja sekä muista vankiloista siirrettäviä vankeja. Kuluvan vuoden aikana on useita kertoja ollut sellainen tilanne, ettei osastoilta ole päästy asioimaan siviilitavaroiden vaihtoon liittyen.

Rse totesi selvityksessään myös, että tavaroita vankilaan postitse tilattaessa on syytä huomioida, että postilähetykset saapuvat vankilaan kahdesti viikossa. Usein lähetysten vastaanottaminen vaatii vangin allekirjoituksen. Näin ollen optimaalisessakin tilanteessa saattaa kestää toista viikkoa, ennen kuin postitse tullut vaate olisi sovitettavissa. Rse viittasi selvityksessään valtioneuvoston vankeudesta antaman asetuksen 28 §:ään, joka ohjeistaa vankia ennen tuotteiden hankintaa varmistumaan, onko niitä mahdollista saada haltuun tai säilytettäväksi. Rse totesi selvityksessään myös, ettei pystynyt ottamaan kantelijan väitteisiin tarkemmin kantaa, koska väitteitä ei ole riittävästi yksilöity.

Selvityksen mukaan tarkastusmaksut ovat ulkopuolisen tarkastajan määrittämiä, eikä vankila pysty niiden määrään vaikuttamaan. Turun vankilan tiedossa kuitenkin on, että tarkastusmaksut saattavat vaihdella vankiloittain. Esimerkiksi Turun poliisivankilan tarkastusmaksut ovat korkeammat kuin Turun vankilan tarkastusmaksut.

Johtaja lausui vastaanotto-osaston toiminnasta omalta osaltaan seuraavan.

Turun vankilan vastaanotto-osasto on laitoksen luonteen johdosta erittäin kuormitettu. Turun vankilassa on paljon lyhytaikaisia vankeja ja tutkintavankeja ja poliisi toimittaa etsintäkuulutettuja eri laitoksiin määrättyjä vankeja Turun alueelta Turun vankilaan. Vankila on lähes jatkuvassa yliasutusilanteessa. Tilannetta on vaikeuttanut se, että vaikka vankeja on pyritty enenevässä määrin sijoittamaan avolaitoksiin ja kevyemmin suljettuihin laitoksiin, sieltä myös palautuu vankeja huomattavan paljon eri syistä takaisin Turun vankilaan kuormittaen erityisesti vastaanotto-osastoa.

Vastaanotto-osaston toimintaa on priorisoitu [rsen nimi poistettu] kuvaamalla tavalla ja pidän tätä priorisointia perusteltuna. Pysyvää ratkaisua tilanteen helpottamiseksi ei mielestäni ole muutoin kuin resursseja lisäämällä, mikä on tällä hetkellä vankilan sisäisesti hyvin vaikeaa koska resurssit on jo nyt jaettu eri tehtäviin nähdäkseni hyvin tasapuolisesti. Olen kuitenkin asettanut työryhmän vankilassa suunnittelemaan ja arvioimaan mahdollisuuksia yhdistää muutamia toimipisteitä sisäisten synergiaetujen saavuttamiseksi. Työryhmä esittää ehdotuksensa joulukuuhun 2017 mennessä ja sen jälkeen voidaan arvioida, voidaan-ko vastaanoton työkuormitusta helpottamaan siirtää resursseja vankilan muista tehtävistä. Otan asian myös esille vankilan tulosneuvotteluissa, jota kautta voi olla mahdollista saada tilanteeseen parannusta.

3.3 Aluevankilan lausunto

Käsittelen oman kannanottoni yhteydessä aluekeskuksen lausunnossaan esittämiä kannanottoja ja esille nostamia havaintoja.

3.4 Kannanotto

3.4.1 Omaisuuden tarkastaminen

Aluekeskus totesi lausunnossaan, ettei vankilan selvityksessä ollut otettu kantaa siihen, kuinka usein vangilla on mahdollisuus omaisuuden vaihtamiseen eikä selvityksessä myöskään ollut kumottu kantelijan kertomaa siitä, että hän oli joutunut odottamaan asiointia kaksi kuukautta ja että hänen pelikonsolinsa oli odottanut tarkastamista yli kaksi kuukautta.

Siltä osin kuin kantelija on kantelukirjeessään katsonut, että tarkastukseen kuluva aika ja tarkastuksen hinta (20 eur) ovat kohtuuttomia, aluekeskus totesi, että tarkastuksen hinnan määrittää ulkopuolinen taho, eikä vankila pysty hintaan vaikuttamaan. Vankeusasetus edellyttää tarkastuksen hinnan kuitenkin olevan kohtuullinen.

Aluekeskus totesi myös, ettei lainsäädäntö aseta aikamäärettä, jonka puitteissa vangin omaisuus tulisi tarkastaa. Aluekeskuksen käsityksen mukaan Länsi-Suomen rikosseuraamusalueen muissa vankiloissa vankien omaisuus pystytään kuitenkin pääsääntöisesti tarkastamaan viimeistään kahden viikon kuluessa siitä, kun vanki on jättänyt omaisuutensa tarkastettavaksi. Tarkastukseen kuluva korkeintaan kahden viikon aikaa voidaankin aluekeskuksen näkemyksen mukaan pitää kohtuullisena. Sen sijaan yli kahden kuukauden pituista tarkastusaikaa ei voida pitää millään lailla kohtuullisena.

Totean käsityksenäni Turun vankilan antaman selvityksen osalta, että laillisuusvalvojan pyytävässä selvitystä viranomaiselta tulee tämän huolellisesti vastata ja ottaa kantaa selvityspyynnössä esitettyihin kysymyksiin ja kantelussa esitettyihin viranomaisen menettelyä koskeviin väitteisiin. Erityisesti pelikonsolin tarkastamisen osalta kirjeessä esitetty olisi nähdäkseni ollut selvitettävissä varsin helposti. Voin yhtyä aluekeskuksen tarkastukseen kuluneesta ajasta toteamaan.

3.4.2 Omaisuuden määrän rajoittaminen

Kantelija arvosteli cd-, dvd- ja pelilevykkeiden hallussapidon maksimimäärää (20 kpl) ja siihen liittyviä perusteluita.

Aluekeskuksen lausunnon mukaan kantelun laatimisen aikaan Turun vankilassa voimassa olleessa järjestyssäännössä sekä 1.8.2017 voimaan tulleessa päivitetystä järjestyssäännössä on todettu, että *vanki voi saada haltuunsa vain kohtuullisen määrän käyttöesineitä. Haltuun annettavien käyttöesineiden määrän tulee olla sellainen, että ne mahtuvat säilytettäväksi sellin säilytystiloihin niille varatuille paikoille.* Haltuun annettavien cd-, dvd- tai Playstation pelilevyjen maksimimäärää ei ole kumotussa eikä päivitetystä järjestyssäännössä asetettu eikä aluekeskukselle ole Turun vankilasta saadussa selvityksessä selvitetty, noudatetaanko Turun vankilassa kantelijan kirjeessään esittämää rajoitusta tai sitä, mihin mahdollinen rajoitus perustuu.

Aluekeskuksen lausunnossa todettiin, että Turun vankilasta tulleiden omaisuuden hallussapitoa koskevien oikaisuvaatimusten myötä on kuitenkin havaittu, että hallussapidon epäämistä perustellaan Turun vankilassa ajoittain kantelijan mainitsemilla palokuormaan tai kiristämiseen/kaupankäyntiin liittyvillä tekijöillä. Aluekeskus totesi kaupankäyntiperustelua koskien, että omaisuuden hallussapitoa koskevan päätöksen tulee olla tapauskohtaisesti tehty ja perustua yksittäisen esineen ominaisuuksiin, joihin liittyy konkreettinen, todellinen ja perusteltu turvallisuusuhka vankilan tai sen osaston yleiselle järjestykselle. Rikosseuraamuslaitoksen hallussapitotyöryhmän esityksessä omaisuuden hallussapitoa koskevaksi määräykseksi todetaan, että vankilan järjestyksen kannalta ongelmallisia ovat mm. tilanteet, joissa vangin haltuun annetaan erityisen arvokasta omaisuutta ja joka on altis esim. kiristämiseksi. Aluekeskuksen näkemyksen mukaan esineen tai aineen aiheuttama turvallisuusuhka on arvioitava erikseen kussakin yksittäistapauksessa, eikä hallussapidon kieltävä päätös siten voi perustua pelkästään kiristämisen tai kaupankäynnin mahdollisuuteen. Lisäksi aluekeskus totesi, ettei kaupankäynnin mahdollisuutta aluekeskuksen näkemyksen mukaan liene voida pitää kovinkaan suurena uhkana, koska vangeilla kuitenkin on Turun vankilassa mahdollisuus oletettavasti saada haltuunsa 20 kappaletta cd-, dvd- tai pelilevyjä.

Aluekeskus katsoi, että sinänsä paloturvallisuuden takaaminen on mahdollista palokuormaa rajoittamalla, mutta jos haltuun annettavan omaisuuden määrää vankeusasetuksen 5 luvun 24 §:n perusteella rajoitetaan, tulee vankilan erityisesti huolehtia siitä, että vangilla on tarvittaessa mahdollisuus hallussaan olevaa omaisuutta vaihtaa. Aluekeskuksen näkemyksen mukaan tämä on erityisen tärkeää Turun vankilan kaltaisessa vankilassa, jossa vangit viettävät pitkiäkin aikoja suljettujen ovien takana.

Kiinnitän jälleen Turun vankilan huomiota edellä toteamaani, jonka mukaan vankilan tulee ottaa kantaa selvityspyynnössä esitettyihin kysymyksiin ja kantelussa esitettyihin viranomaisen menettelyä koskeviin väitteisiin. Saadun selvityksen valossa jää epäselväksi, mihin tai kenen päätökseen kantelussa kerrottu levykkeiden 20 kpl enimmäismäärä perustuu. Käsitykseni mukaan aluekeskus on edellä hyvin kiteyttänyt olennaisen turvallisuusuhkien arvioinnin yksittäistapauksellisesta arvioinnista ja hallussapidon rajoitusperusteista kaupankäynnin tai kiristämi-

sen perusteella. Totean lisäksi, että olen ratkaisussani EOAK/3875/2017 todennut vankien välisestä kaupankäynnistä muun muassa seuraavan.

”Vankeuslain 9 luvun 1 §:n 2 momentissa säädetty, jonka mukaan vanki ei saa pitää hallussaan toiselta vangilta ilman vankeinhoitoviranomaisen lupaa saamaansa omaisuutta, pyrkii toisaalta estämään sen, että vanki esimerkiksi uhkaamalla saisi toisen vangin luovuttamaan omaisuuttaan haltuunsa ja pystyisi hyödyntämään sitä rangaistuslaitoksessa olonsa aikana. Edellä mainittu säännös mahdollistaa ainoastaan esineen haltuun antamisen epäämisen, mutta ei estä tai rajoita vankien välisten sopimusten tekemistä ja kaupankäyntiä tavaroiden luovuttamisesta. Yleisen elämäkokemuksen perusteella voin todeta olevan ilmeistä, että vangit tekevät keskenään kauppaa vankilassa olevalla omaisuudellaan henkilökunnan siitä tietämättä. Edellä kuvattuja tapauksia, jotka tulevat esimerkiksi tarkastusten yhteydessä henkilökunnan tietoon, silmällä pitäen vankeuslain 9 luvun 2 §:n 3 momentissa on säädetty, että vangin hallusta voidaan ottaa pois sellainen ilman vankeinhoitoviranomaisen lupaa vastaanotettu omaisuus, joka on merkitty toisen vangin omaisuusluetteloon.”

Vankeuslain 1 luvun 3 §:n mukaan vankeuden sisältönä on vapauden menetys tai sen rajoittaminen. Vankeuden täytäntöönpano ei saa aiheuttaa vangin oikeuksiin eikä olosuhteisiin muita rajoituksia kuin niitä, joista säädetään lailla tai jotka välttämättä seuraavat itse rangaistuksesta.

Edellä esittämälläni haluan kiinnittää huomiota vankien olosuhteita vaikeuttaviin kohtuuttomiin rajoituksiin, joihin saatetaan ajautua, mikäli arvioidaan vain kategorisesti mahdollisia uhkatekijöitä arvioimatta sen enempää esimerkiksi omaisuuden todellista arvoa vankien välisen kaupankäynnin näkökulmasta tai tosiasiallista merkitystä nk. palokuorman kannalta.

3.4.3 Tiedusteluihin vastaaminen ja päätöksenteko

Siltä osin, kun kantelukirjeessä arvosteltiin vastaanotto-osaston henkilökunnan käytöstä ylimieliseksi ja töykeäksi, siinä kerrottu oli liian yksilöimätöntä enemmän tutkittavaksi.

Laillisuusvalvonnassa on otettu kantaa lukuisia kertoja, myös Turun vankilan kohdalla, vankien asiointilomakkeilla esittämiin tiedusteluihin ja pyyntöihin vastaamiseen. Kannanottojen mukaan vangin asialliseen kirjallisesti esittämään tiedusteluun on pääsääntöisesti vastattava kirjallisesti. Koska asiointilomakkeiden välityksellä tapahtuvan yhteydenpidon on katsottu laitoksissa jossain määrin ylikorostuneen, laillisuusvalvonnassa on katsottu, että vangille voidaan vastata myös suullisesti, mikäli vanki ei erityisesti pyydä kirjallista vastausta. Laillisuusvalvonnassa on katsottu, että muun muassa vangin pyytäessä kirjallisesti haltuunsa omaisuuttaan, hänelle tulee vastata kielteisen päätöksen osalta kirjallisesti eli käytännössä antaa muutoksenhakukelpoinen päätös oikaisuvaatimusosoituksineen. Nyt käsillä olevassa kantelussa kantelija kertoi esittäneensä hallussapitoasiassa kaksi kirjallista kysymystä kuukautta ja kahta viikkoa ennen kantelun laatimista vastausta saamatta. Rsen selvityksessään kuvaama menettelytapa, jonka mukaan ”Turun vankilan tulo-oppaassa kehoitetaan vankia ottamaan yhteyttä esimieheen, jos ongelmia henkilökohtaisen omaisuuden kanssa. Myös vartijat on ohjeistettu neuvomaan vankia kääntymään esimiehen puoleen” ei näytä toimivan, koska kantelijan kirjallisiin yhteydenottoihin ei ollut reagoitu. Nähdäkseni rsen mainitsemat ”ongelmat henkilökohtaisen omaisuuden kanssa” liittyvät lähes poikkeuksetta siihen, että vangille ei ole annettu hänen pyytämänsä esinettä. Näissä tilanteissa vankeuslain mukaan ainoa toimivaltainen virkamies päätöksentekijänä on rse.

Käsitykseni mukaan nyt käsillä olevan kantelun valossa Turun vankilassa tulee täsmällisemmin ohjeistaa vastaanoton vartijoita vankien ohjauksessa muutoksenhakukelpoisen hallussapitoa koskevan päätöksen saamiseksi.

3.4.4 Vaatteiden haltuun saaminen ja vaihtaminen

Rsen selvityksessään vaatteiden tilaamista koskien tekemään viittaukseen valtioneuvoston vankeudesta antaman asetuksen 28 §:ään, joka ohjeistaa vankia ennen tuotteiden hankintaa varmistumaan, onko niitä mahdollista saada haltuun tai säilytettäväksi, aluekeskus totesi kantanaan, ettei asetuksen kohtaa ole perusteltua automaattisesti soveltaa tilanteessa, jossa vangeilla lähtökohtaisesti on vankeuslain takaama mahdollisuus omien vaatteiden käyttöön, eikä vaatteiden käyttöä voida rajoittaa eikä niiden hallussapitoa evätä muilla kuin lain edellyttämällä perusteilla. Aluekeskuksen mukaan vangeilla lienee tästä syystä perusteltu syy olettaa, että vaatteiden tilaaminen vankilaan ja niiden haltuun saanti on mahdollista. Voin yhtyä tähän aluekeskuksen kannanottoon.

Sen sijaan aluekeskus piti hyväksyttävänä syynä vankilan sisäisen postinjakelun lyhyelle viivästymiselle sitä, että postilähetykset saapuvat vankilaan ainoastaan kahdesti viikossa. Aluekeskus painotti, että postinjakelua ei tulisi tarkoituksellisesti viivyttää varsinkaan tilanteissa, joissa vanki mahdollisesti kertoo tilanneensa esimerkiksi vaatteita, joita hänen tulisi sovittaa ja mahdollisesti myös palauttaa. Voin yhtyä myös tältä osin aluekeskuksen asiassa toteamaan.

Kuten ei aluekeskuksellakaan lausunnossaan, niin ei minullakaan ole aihetta epäillä Turun vankilan selvityksessään kuvaamaa vastaanotto-osaston työmäärää ja kuormitusta. Kuten aluekeskuksinkin lausunnossaan totesi, viitaten edeltäjani apulaisoikeusasiamies Jussi Pajuojan Mikkelin vankilan tarkastuksesta laaditussa pöytäkirjassa toteamaan, niin pidän 2–3 viikon viivettä vastaanottoon pääsyyn ja pyyntöihin vastaamiseen liian pitkänä.

Aluekeskus totesi eduskunnan oikeusasiamiehen samassa yhteydessä katsoneen, että vangin tulisi saada viikon sisällä vastaanotossa oleva tavaransa, jos siihen on tarve ja tarvittaessa vielä tätä nopeamminkin esimerkiksi vaatteiden osalta, jos säätilassa tapahtuu merkittäviä muutoksia. Näin ollen aluekeskus piti kahden kuukauden pituista odotusaikaa vastaanotto-osastolle asiomaan pääsemiseksi erittäin ongelmallisena ja kohtuuttoman pitkänä muistakin kuin kuluttajansuojan katkeamiseen liittyvistä syistä. Aluekeskuksen kannanotto vastaa laillisuusvalvonnassa linjattua ja omaa käsitystäni kohtuuttoman pitkistä odotusajoista.

3.4.5 Kehittämistoimenpiteet

Aluekeskus totesi vaatteiden haltuun saamista ja vaihtamista, henkilökunnan käytöstä ja tiedusteluun vastaamista sekä tarkastustoimintaa koskevilta osin yhteisesti, että aluekeskus piti hyvänä, että Turun vankilan johtaja on asettanut työryhmän, jonka tehtävänä oli arvioida, miten vastaanotto-osaston työkuormaa voitaisiin jatkossa helpottaa.

Aluekeskus kannusti Turun vankilaa kehittämään vastaanotto-osastonsa toimintaa vankien kannalta tärkeiden toimenpiteiden sujuvuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden toteutumisen takaamiseksi siten, että eduskunnan oikeusasiamiehen edellyttämä viikon määräaika toteutuu, tiedusteluihin vastataan hallintolain edellyttämällä tavalla ja siten, ettei tarkastustoimintaa viivytetä tarpeettomia aikoja. Aluekeskus pyysi Turun vankilaa ilmoittamaan aluekeskukselle tammikuun 2018 loppuun mennessä, mihin toimiin asiassa on ryhdytty.

Katson osaltani, että Turun vankilan johtajan selvityksessään kertoma, jonka mukaan hän on asettanut työryhmän vankilassa suunnittelemaan ja arvioimaan mahdollisuuksia yhdistää muutamia toimipisteitä sisäisten synergiaetujen saavuttamiseksi, ja aluekeskuksen ilmoitus, jonka mukaan se on pyytänyt Turun vankilaa selvittämään mihin toimenpiteisiin Turun vankila on ryhtynyt vastaanotto-osaston toiminnan järjestämiseksi, ovat molemmat toimenpiteinä oikean suuntaisia vankien kohteluun liittyvien epäkohtien korjaamisen kannalta.

Konkreettisenä ja niin ikään myönteisenä toimenpiteenä näen aluekeskuksen 13.2.2018 ilmoituksen Turun vankilan johtajalle, jossa kerrottiin myönnettävän vankilalle 0,5 henkilötyövuotta vartijan virkasuhteeseen kohdennettavaksi vastaanoton toiminnan kannalta tarkoituksenmukaisiin työvuoroihin. Näin aluekeskus on osaltaan pyrkinyt vastaamaan vankilan resurssitarpeisiin, joita tuotiin esille aluekeskuksen vankilalta pyytämässä lisäselvityksissä.

Olen tietoinen, ettei rikosseuraalaitoksen eikä Länsi-Suomen rikosseuraamusalueen käytettävissä olevan henkilötyövuosiresurssin puitteissa liene mahdollista ratkaista kaikkia kantelukirjeessä ja selvityksissä esille tuotuja ongelmia. Tämän takia pidän erittäin tärkeänä, että johtajan ja rsen lisäselvityksissään esille tuomia toiminnallisia ja rakenteellisia kehittämissuhteita pyritään toteuttamaan aluekeskuksen tuella vankilan toiminnan ja vankien vankeuslain mukaisen kohtelun kannalta keskeisen osa-alueen, vastaanotto-osaston, toiminnan laadun varmistamiseksi.

4 TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdissa 3.4.1, 3.4.2, 3.4.3 ja 3.4.4 esittämäni Turun vankilan tietoon.

Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni vankilan johtajalle.

Lähetän jäljennöksen päätöksestäni tiedoksi myös Länsi-Suomen rikosseuraamusalueen aluekeskukselle ja Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikölle.